

Aşkvatan

– Deniz Pınar · 07 Şubat 2017

üç ve sıfır
ve toplu bir yalnızlık
soyunmuş "ulu orta"sından utanmayan bir çıplaklık
caddeler alabildiğine kalabalık

kedere eş yanan odamın sarı lambası
ve dokunsam yüzüne eminim
kırılır parmaklarım
ve sen tüm çıplaklığınla cudi kadar yürekli
bir güvercin kadar ürkek
ne zaman sussam sesine kurumuş bir nehir
And olsun dinmeyecek bu sevda

asi bir nehirmişçesine yatağıma sığmadım
hep sana aktım
gül astım kapanmış tüm gözlere
akla kara bir gömlek gibi
giz oldum gecenin gölgesinde

örtüp tüm kıyımları üzerime
bende öldüm ulu orta
tüm çıplaklığım ve kimsesizliğimle